

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – V. Lastavețchi
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru

DECIZIE

27 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele ședinței,

Judecător

judecătorii

Tatiana Vieru

Iuliana Oprea

Maria Ghervas

Victor Burduh

Luiza Gafton

examinând recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, reprezentată de Ina Griniuc,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Pietriș” împotriva Camerei de Licențiere cu privire la obligarea înregistrării declarației de prelungire a licenței,

împotriva deciziei din 16 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins cererea de apel depusă de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și s-a menținut hotărârea din 07 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Centru, prin care cererea a fost admisă

c o n s t a t ă:

La 05 mai 2017 societatea pe acțiuni „Pietriș” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Camerei de Licențiere cu privire la obligarea înregistrării declarației de prelungire a licenței.

În motivarea cererii de chemare în judecată societatea pe acțiuni „Pietriș” a indicat că la 31 martie 2017 a depus în adresa Camerei de Licențiere declarație cu privire la prelungirea licenței A MMII/039546, prin intermediul serviciului e-licențiere, acest fapt fiind confirmat prin certificatul de recepționare din 31 martie 2017.

Reclamantul a concretizat că la declarația de prelungire a licenței au fost anexate: (1) certificatul de înregistrare a societății pe acțiuni „Pietriș”, (2) actul de certificare a perimetrului minier nr. 283 din 01 noiembrie 1996, eliberat de Departamentul Standardizare și Metrologie; (3) expertiza ecologică de stat nr. 05-5-1051/14 din 12 ianuarie 1998, efectuată de Departamentul protecția mediului înconjurător, (4) Actul comisiei interdepartamentale privind transmiterea la bilanțul societății pe acțiuni „Pietriș” a zăcământului de calcar „Ghidighici 1” pentru valorificare industrială din 30 octombrie 1996, eliberat de Concernul Republican de Producție a Industriei Materialelor de Construcție „Inmacom”, (5) avizul expertizei privind securitatea industrială nr. 1299 din 06 august 2015, eliberat de Întreprinderea de Stat „Centrul Tehnic pentru Securitate Industrială și Certificare”.

Societatea pe acțiuni „Pietriș” a specificat că refuzul privind înregistrarea declarației a parvenit de la Camera de Licențiere la 05 aprilie 2017 pe adresa electronică, fiind comunicată neîncadrarea în cerințele art. 35 lit. a) Codul subsolului și art. 29 Codul funciar. Totodată, li s-a comunicat că sunt în drept de a înainta o nouă declarație după înlăturarea cauzelor care au servit temei pentru refuzul înregistrării declarației și anume: lipsa contractului pentru folosirea sectorului de subsol și prezentarea numărului cadastral a terenului destinat desfășurării activității licențiate, întrucât ca urmare a examinării dosarului de licențiere nu poate fi identificat faptul folosirii terenului conform destinației.

Consideră reclamantul răspunsul Camerei de Licențiere ilegal, deoarece zăcământul de calcar „Ghidighici” este exploatat încontinuu din 1988 în principiu de aceeași întreprindere, care pe parcurs a trecut prin mai multe forme juridice de organizare, din anul 1996 fiind denumită societatea pe acțiuni „Pietriș”.

A concretizat reclamantul că în anii 1997, 2002, 2007 și 2012 a obținut licență pentru genul de activitate „Extragerea substanțelor minerale utile” în baza aceluiași acte, care se află la dosarul de licențiere al întreprinderii de la Camera de Licențiere.

Din răspunsul Camerei de Licențiere rezultă că pârâtul a examinat actele atașate drept „declarație de eliberare a licenței”, pe când societatea pe acțiuni „Pietriș” a depus „declarație de prelungire a licenței”, însă aceste tipuri de declarații atrag după sine modalități diferite de soluționare, conform art. 10 Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător.

Aceasta a mai menționat că la declarația pentru eliberarea licenței se anexează: copia de pe decizia de înregistrare a întreprinderii sau organizației ori de pe buletinul de identitate și documentele suplimentare conform prevederilor actelor legislative ce reglementează activitatea licențiată pentru care se solicită licența, însă la declarația pentru prelungirea licenței se anexează numai documentele care necesită actualizare sau conțin date diferite de cele prezentate la momentul eliberării licenței.

Consideră reclamantul că Camera de Licențiere neîntemeiat a invocat lipsa contractului pentru folosirea sectorului de subsol fără niciun temei, deoarece prevederile art. 35 lit. a) Codul subsolului se referă la beneficiarii de subsol care au obținut acest drept după 17 iulie 2009.

Solicitarea numărului cadastral al terenului destinat desfășurării activității de licențiere este contrară prevederilor art. 10 alin. (3) Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, care interzice expres solicitarea altor documente decât cele prevăzute de articol și este irelevantă în raport cu cazul examinat, deoarece sectorul de subsol atribuit pentru folosire se identifică prin actul de certificare a perimetrului minier, iar reglementarea regimului proprietății funciare nu este competența Camerei de Licențiere.

A mai indicat că licența în sensul art. 1 Protocol nr. 1 la Convenția este un bun, în funcție de faptul dacă deținătorul licenței are o speranță rezonabilă și legitimă în privința valabilității în timp a licenței și a posibilității de a continua să obțină beneficii din exercitarea unei activități în baza acestei licențe.

Societatea pe acțiuni „Pietriș” a solicitat obligarea Camerei de Licențiere să înregistreze declarația de prelungire a licenței seria A MMII nr. 039546, eliberată la 20 aprilie 2012, valabilă până la 20 aprilie 2017 pentru genul de activitate „Extragerea substanțelor minerale utile”, depusă la 31 martie 2017 (f.d. 3-6).

Prin hotărârea din 07 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Pietriș”.

S-a obligat Camera de Licențiere să înregistreze declarația societății pe acțiuni „Pietriș” depusă la 31 martie 2017 cu privire la prelungirea licenței seria A MMII nr. 039546, eliberată la 20 aprilie 2012, valabilă până la 20 aprilie 2017 pentru genul de activitate „Extragerea substanțelor minerale utile” (f.d. 55, 60-66).

La 02 august 2017 Samson Ana, împuternicită prin procura din 10 iulie 2017 să reprezinte interesele în instanța de judecată cu dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 58), a depus în interesele Camerei de Licențiere apel nemotivat împotriva hotărârii din 07 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 67), iar la 11 octombrie 2017 Griniuc Ina, împuternicită prin procura din 01 septembrie 2017 să reprezinte interesele în instanța de judecată cu dreptul de a ataca hotărârea judecătorească (f.d. 84), a depus în interesele Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” apel motivat împotriva aceleași hotărâri (f.d. 80-83).

Prin decizia din 16 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și s-a menținut hotărârea din 07 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f.d. 103-112).

La 27 martie 2018 reprezentantul Griniuc Irina a depus în interesele Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” recurs împotriva deciziei din 16 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea ambelor hotărâri judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs reprezentantul Griniuc Ina a indicat că societatea pe acțiuni „Pietriș” nu a prezentat extrasul din Registrul bunurilor imobile unde este indicat expres numărul cadastral atribuit lotului de teren de pe care se efectuează lucrări de extragere cu indicarea modului de folosință.

Ținând cont de importanța folosirii raționale a resurselor naturale și de aspectul divers al acestui sector, autoritatea de licențiere asigură respectarea exigențelor cadrului legal din partea titularilor de licență prin mecanisme instituite de lege și astfel în limita competențelor atribuite, Camera de Licențiere a refuzat în înregistrarea cererii privind prelungirea licenței pentru genul de activitate „extragerea substanțelor minerale utile”.

A mai relevat recurentul că conform art. 10 alin. (8) Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător, în vigoare până la 27 octombrie 2017, după înlăturarea cauzelor ce au servit temei pentru refuzul înregistrării declarației pentru eliberarea/prelungirea licenței, inclusiv depusă prin intermediul serviciului e-licențiere, solicitantul/titularul de licență poate depune o nouă declarație, inclusiv prin intermediul serviciului e-licențiere care se examinează în modul stabilit, însă societatea pe acțiuni „Pietriș” nu a înaintat Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” redepunerea actelor necesare pentru obținerea licenței.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

La 24 aprilie 2018 Curtea Supremă de Justiție a expediat societății pe acțiuni „Pietriș” o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii copieii respective.

Prin referința depusă la 18 mai 2018 societatea pe acțiuni „Pietriș” a solicitat respingerea recursului.

În conformitate cu art. 441 Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 30 mai 2018 recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, reprezentată de Ina Griniuc, s-a considerat admisibil și s-a numit spre examinare în Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Judecând recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, reprezentată de Ina Griniuc, în limitele invocate pe baza materialelor din dosar și a referinței depuse de societatea pe acțiuni „Pietriș”, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este depus în termen, însă neîntemeiat și care urmează a respins cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe din următoarele motive.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

La 19 februarie 2018 Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa părților copia deciziei din 16 ianuarie 2018 (f.d. 113) și recursul declarat la 27 martie 2018 este depus în interiorul termenului de 2 luni acordat de legiuitor.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și, după caz, hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Materialul probator anexat la materialele pricinii atestă că la 20 aprilie 2012 Camera de Licențiere a eliberat societății pe acțiuni „Pietriș” licența seria AMMII nr. 039546 pentru genul de activitatea extragerea substanțelor minerale utile, termenul de valabilitate a licenței fiind stabilit până la 20 aprilie 2017 (f.d. 9).

La 31 martie 2017 societatea pe acțiuni „Pietriș” a depus în adresa Camerei de Licențiere, prin intermediul serviciului e-licențiere, declarația privind prelungirea licenței AMMII 039546 prin intermediul serviciului e-licențiere, depunerea declarației confirmându-se prin certificatul de recepționare din 31 martie 2017 (f.d. 7, 7 verso).

Camera de Licențiere a refuzat înregistrarea declarației de prelungire a licenței, expediind refuzul pe adresa electronică a solicitantului și indicând că nu se încadrează în cerințele art. 35 lit. a) Codul subsolului și art. 29 Codul funciar, și că urmează să atragă atenția asupra: 1) lipsei contractului pentru folosirea sectorului de subsol și 2) necesității prezentării numărului cadastral a terenului destinat desfășurării activității licențiate, întrucât în urma examinării dosarului de licențiere nu poate fi identificat faptul folosirii terenului conform destinației (f.d. 8).

Nefiind de acord cu refuzul Camerei de Licențiere de a înregistra declarația de prelungirea licenței, societatea pe acțiuni „Pietriș” s-a adresat instanței de contencios administrativ cu solicitarea de a obliga Camera de Licențiere să înregistreze declarația de prelungire a licenței seria A MMII nr. 039546, eliberată la 20 aprilie 2012, valabilă până la 20 aprilie 2017 pentru genul de activitate „Extragerea substanțelor minerale utile”, depusă la 31 martie 2017 (f.d. 3-6).

Fiind investite cu judecarea pricinii, instanțele de judecată au ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii.

Judecând pricina în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră instanțele de judecată au examinat pricina cu respectarea normelor de drept material și procedural.

Conform art. 1 alin. (2) Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

Conform art. 10 alin. (2¹), (2²), (3), (4), (5), (5¹) Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr. 451-XV din 30 iulie 2001, în vigoare până la 27 octombrie 2017 și la data depunerii declarației de prelungire a licenței, la declarația pentru prelungirea licenței se anexează numai documentele care necesită actualizare sau conțin date diferite de cele prezentate la momentul eliberării licenței.

Pentru obținerea, prelungirea sau reperfectarea licenței prin intermediul serviciului e-licențiere, conducătorul întreprinderii sau al organizației ori persoana împuternicită de acesta sau persoana fizică, în regim on-line, va accesa site-ul www.servicii.gov.md.

Solicitarea altor documente decât cele prevăzute de prezentul articol se interzice.

Documentele se depun în original sau în copie. Datele din documentele și informațiile depuse se verifică prin procedura ghișeului unic.

Declarația pentru eliberarea/prelungirea licenței și documentele anexate la ea se înregistrează conform borderoului, a cărui copie se expediază (se înmânează) solicitantului de licență, cu mențiunea privind data înregistrării declarației, autenticată prin semnătura persoanei responsabile a autorității de licențiere.

Declarația de eliberare/prelungire a licenței, depusă prin intermediul serviciului e-licențiere, este confirmată de borderoul expediat solicitantului/ titularului prin poșta electronică, ce va conține numărul și data înregistrării acesteia.

Declarația pentru eliberarea/prelungirea licenței, inclusiv depusă prin intermediul serviciului e-licențiere, nu se înregistrează în cazul în care:

a) aceasta a fost depusă (semnată) de o persoană care nu are împuternicirile necesare;

b) documentele au fost perfectate cu încălcarea cerințelor prezentului articol.

Despre refuzul înregistrării declarației pentru eliberarea/prelungirea licenței, inclusiv depusă prin intermediul serviciului e-licențiere, solicitantul/titularul de licență este informat în scris în cel mult 3 zile lucrătoare din ziua adresării, indicându-se temeiurile refuzului.

În ceea ce privește refuzul de înregistrare a declarației de prelungire a licenței, Colegiul notează că principala dispută dintre părți, constituie faptul că societatea pe acțiuni „Pietriș” nu a prezentat contractul pentru folosirea sectorului de subsol și numărul cadastral al terenului destinat desfășurării activității licențiate, încât nu poate fi identificat faptul folosirii terenului conform destinației.

Privitor la necesitatea prezentării contractului pentru folosirea sectorului de subsol, Colegiul ia notă de următoarele.

Conform art. 35 alin. (1) și (2) Cod subsolului, în vigoare până la 27 octombrie 2017 și în vigoare la data depunerii declarației de prelungire a licenței, activitățile de extragere a substanțelor minerale utile sau apelor minerale naturale și potabile sunt supuse licențierii în conformitate cu Legea nr.451-XV din 30 iulie 2001 privind

reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător și pot fi desfășurate de către beneficiarul subsolului, care întrunește și respectă cerințele prezentului cod și ale legislației.

La declarația pentru eliberarea licenței, suplimentar se anexează:

a) copia de pe contractul pentru folosirea sectorului de subsol;

b) copia de pe certificatul de înregistrare a perimetrului minier, eliberat de Agenția pentru Geologie și Resurse Minerale;

c) copia de pe actul expertizei ecologice de stat a documentației de planificare și proiect, legată de folosirea subsolului, eliberat de Inspectoratul Ecologic de Stat de pe lângă Ministerul Mediului;

Instanțele de judecată au constatat că la înregistrarea declarației de prelungire a licenței, societatea pe acțiuni „Pietriș” a anexat actul de certificare a perimetrului minier nr. 283 din 01 noiembrie 1996, eliberat de Departamentul Standardizare și Metrologie (f.d. 11) și actul comisiei interdepartamentale privind transmiterea la bilanțul societății pe acțiuni „Pietriș” a zăcământului de calcar „Ghidighici 1” pentru valorificarea industrială din 30 octombrie 1996, eliberat de Concernul Republican de Producție al Industriei Materialelor de Construcție „Inmacom” (f.d. 12).

Probele menționate atestă că sectorul de subsol a fost transmis societății pe acțiuni „Pietriș” până la valorificarea totală a zăcământului.

Conform art. 83 alin. (1) Codul subsolului, dreptul de folosință asupra sectoarelor de subsol apărut până la intrarea în vigoare a prezentului cod se consideră valabil pe parcursul termenului stabilit anterior în actul de transmitere a zăcămintelor de substanțe minerale utile pentru valorificare industrială.

În temeiul normei de drept citate și a principiului general al dreptului privind neretroactivitatea legii, contractul pentru folosirea subsolului poate fi solicitat doar persoanelor care au obținut acest drept începând cu 17 iulie 2009, data intrării în vigoare a codului nou.

Din această optică, solicitarea Camerei de Licențiere de a prezenta contractul pentru folosirea sectorului de subsol este lipsită atât de suport temeinic, cât și de suport legal, deoarece art. 10 alin. (2¹) Legea privind reglementarea prin licențiere a activității de întreprinzător nr. 451-XV din 30 iulie 2001, în vigoare până la 27 octombrie 2017 și la data depunerii declarației de prelungire a licenței, expres prevedea că la declarația pentru prelungirea licenței se anexează numai documentele care necesită actualizare sau conțin date diferite de cele prezentate la momentul eliberării licenței, iar conform alineatului 3 al aceluiași articol, solicitarea altor documente decât cele prevăzute de prezentul articol se interzice.

Privitor la necesitatea prezentării numărului cadastral al terenului destinat desfășurării activității licențiate, astfel încât nu poate fi identificat faptul folosirii terenului conform destinației, instanța de recurs notează următoarele.

Conform art. 29 Codul funciar, deținătorii de terenuri sunt obligați: să folosească terenurile în conformitate cu destinația lor; să respecte, conform recomandărilor agrotehnice, condițiile de exploatare a terenurilor, structura asolamentelor, să nu admită folosirea abuzivă a îngrășămintelor chimice și a preparatelor de fitosanitarie; să achite la timp impozitul funciar și alte plăți pentru folosirea terenurilor; să ia măsuri de prevenire și combatere a eroziunilor, a compactării solului, a alunecărilor de teren, a salinizării sau înmlăștinirii secundare, să asigure atât obținerea unei producții calitative, cât și protecția solului și sporirea fertilității lui; să respecte drepturile altor deținători de terenuri; să păstreze bornele de hotar și punctele rețelei geodezice de stat din teren; să respecte proiectul de organizare a teritoriului; să prezinte la timp

autorităților administrației publice locale informațiile stabilite prin legislație, privitoare la starea și folosirea terenului.

Conform art.1 pct. 1 alin. (10) Hotărârea Guvernului cu privire la atribuirea terenurilor nr. 1018 din 02 octombrie 1998, Guvernul Republicii Moldova a acceptat propunerile comitetelor executive raionale și ale Primăriei municipiului Chișinău, coordonate cu Agenția Națională Cadastru, Resurse Funciare și Geodezie și cu deținătorii de terenuri cu privire la atribuirea în folosință a 9,66 hectare de terenuri, inclusiv 9,5 hectare (7,76 hectare vii nerentabile, 0,84 hectare pășuni și 0,17 hectare drumuri) din fondul de rezervă al primăriei comunei Ghidighici și 0,16 hectare de terenuri neîmpădurite din fondul forestier al Întreprinderii de Stat pentru Silvicultură Chișinău - Societății pe Acțiuni "Pietriș", pentru exploatarea carierei de piatră "Ghidighici".

În temeiul hotărârii de Guvern menționate, decade necesitatea prezentării numărului cadastral al terenului, solicitare care a fost invocată de Camera de Licențiere în argumentarea refuzului înregistrării declarației de prelungire a licenței,

Așadar, Camera de Licențiere nu a fost în drept să refuze înregistrarea declarației de prelungire a licenței depusă de societatea pe acțiuni „Pietriș”, iar instanțele de judecată întemeiat au ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii.

Nu constituie temei de respingere a acțiunii nici argumentul că Curtea de Conturi în urma efectuării auditului cu tema „Au implementat autoritățile abilitate un mecanism adecvat în domeniul folosirii subsolului în vederea gestionării eficiente și raționale a resurselor minerale utile ale Republicii Moldova?”, a constatat monitorizarea nesatisfăcătoare a proceselor de schimbare a destinației terenurilor aferente zăcămintelor minerale, precum și aspectul privind respectarea de către beneficiari a prevederilor Codului funciar.

Însă, concluziile Curții de Conturi sunt irelevante litigiului dedus judecării și se referă la autoritățile care sunt abilitate cu activitatea de monitorizare a terenurilor aferente zăcămintelor naturale. De altfel, deficiențele din activitatea unor autorități publice nu pot constitui impediment pentru agenții economicii în valorificarea dreptului la proprietate.

Or, licența de activitate este privită în jurisprudența Curții de la Strasbourg drept un bun în sensul art. 1 Protocol nr. 1 la Convenție, în funcție de faptul dacă deținătorul licenței are o speranță rezonabilă și legitimă în privința valabilității în timp a licenței și a posibilității de a continua să obțină beneficii din exercitarea unei activități în baza acestei licențe.

De altfel, Colegiul observă că societatea pe acțiuni „Pietriș” a invocat că în anul 1997, 2002, 2007 și 2012 a obținut licența pentru genul de activitate „Extragerea substanțelor minerale utile” în baza acelorași acte, care se află la dosarul de licențiere a întreprinderii, argumente care nu au fost supuse criticii de către Camera de Licențiere.

Curtea europeană în pct. 63 din hotărârea Megadat c. Moldovei, (cererea nr. 21151/04) a notat că, potrivit jurisprudenței sale, sistarea licenței de administrare a unei afaceri constituie o ingerință în dreptul la respectarea bunurilor, garantat de articolul 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție.

În pct. 52 din hotărârea Bimer c. Moldovei (Cererea nr. 15084/03), Curtea de la Strasbourg a reiterat că pentru ca o măsură de reglementare a folosirii bunurilor să fie justificată, aceasta trebuie să fie și să servească „interesului general” sau să fie destinată „asigurării plății impozitelor ori altor contribuții, sau a amenzilor”. De asemenea, măsura trebuie să fie proporțională scopului urmărit; totuși, este necesar de a examina proporționalitatea doar a unei ingerințe legale.

Din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, reprezentată de Ina Griniuc cu menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se respinge recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, reprezentată de Ina Griniuc.

Se menține decizia din 16 ianuarie 2018 a Curții de Apel Chișinău și hotărârea din 07 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Pietriș” împotriva Camerei de Licențiere cu privire la obligarea înregistrării declarației de prelungire a licenței.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecător

Tatiana Vieru

Judecătorii

Iuliana Oprea

Maria Ghervas

Victor Burduh

Luiza Gafton